

(1257)

Nro.

158.

DZIENNIK

Patryotycznych Polityków w Luowie.

Dnia 13go Lipca 1797,

Gazety.

ANGLIA.

Z Londynu dnia 15. Czerwca.

Zamieszania na flocie przy Nore zupełnie się zakończyły. We wtorek 5. tylko okrętów *Sandwich*. *Montague*, *Direktor*. *Inflexible* i *Monmouth* były tam na kotwicach. Wczora rano zawiesiły białą banderę na znak poddania się, i wysłały statek do Admirala w *Scherneß*

L 7

z

z doniesieniem, że *Parker* chory na febre w sółzku leży, a *Davies* na tymże okręcie w kaidany jest okuty. Potym przybył Kapitan *Mafs* z okrętu *Sandwich*, przyprowadzono na ląd *Parkera*, i przed Admirałami *Buckner* i *Lowkeit* Komisarzem *Hartwell* i innymi był na inkwizycyi. Chciano go zaprowadzić do Miasta, lecz był zaślaby.

Oto są jeszcze niektóre dalsze rapporta:

Z Schernefs dnia 14. Czerwca.

Parker do *Maidstone* jest postany. Miał on mówić, że gdyby był chciał, mógłby być umknąć. Maytkowie okrętu *Montague* sami wydali swych Delegowanych z 7. lub 8. ich pomocnikami. Oficerowie wysadzeni na ląd powracają już nazad. — Po południu — *Monmouth* zawinął do naszego portu, *Sandwich* się poddał. — *Parker*, *Davies* i *Gregory* 3. najpierwsi herłztowie bantu w ścisłym są arefzcie.

Z Rochester 14. Czerwca wieczorem.

Sandwich stoi między okrętem *Ardent* i baterjami w *Schernefs*. *Monmouth*

ntb jest w porcie, okręty *Inflexible* i *Belliqueux* ieszcze są w stanie buntu. — *Parker* jest w więzieniu w *Maidstone*, *Davies* sam się miał utopić. — W Zamku *Tilbury* jest już do 500. niewolników.

Z Londynu dnia 16. Czerwca.

Wiadomości o ukończeniu się zamiejszań na flocie zupełnie się potwierdziły. Trzy tylko liniowe okręty *Montague* o 74. armatach, *Inflexible* i *Belliqueux* każdy o 64. armatach do tych czas trwają w insurrekcyi. Oświadczyły wprawdzie, że się poddadzą, jeżeli pardon na Delegowanych i wszystkich maytków bez żadnego wyjątku rozciągniony będzie, co gdy Rząd odmówił, znowu zawiesiły czerwoną banderę. — Zeszłęga ieszcze piątku różność zdań między maytkami nastąpiła, i okręty stósownie do wydarzającej się im pory, iedne od drugich się odłączyły. Partya chcących się wrócić do posłuszeństwa, co raz licznieyszą się stawała, i każdy okręt zaczął robić co mu się podobało. Kilka popłynęło do *Gravesand*, inne do *Seberness*. We wtorek maytkowie okrętu *Sandwich*, na

któ-

którym się *Parker* znajdował, okazali skłonność poddania się, i ten tak nazwany Prezydent flotty nie sprzeciwił się temu. Spółob ten myślenia więcej jeszcze stronników znalazł za przybyciem Porucznika *Mott* z proklamacyami Rządu i billami Parlamentu, maytkowie oświadczyli wieczorem, że są gotowi podać okręt, i popłynęli pod armaty w *Schernefs*. Admirał *Buckner* uwiadomiony o tym wysłał łódź z milicyą dla sprowadzenia *Parkera* na ląd. O czym gdy się dowiedział, powierzył się 4. maytkóm, ażeby go przeciw gwałtowności innych bronili. Na pokryciu okrętowem znajdowali się niektórzy Officerowie i inne osoby. Kommendant łodzi z Kapitanem *Mott*, udał się do nich, żądając ich pomocy. Porucznik ieden dobywszy szabli z 10. ludźmi poszedł w miejsce, gdzie się *Parker* znajdował, i wydany mu został.

Po związaniu rąk, do łodzi go spokojnie sprowadzono. Żołnierze z milicyi mieli broń nabitą w gotowości. W tyle *Parkera* siedział Kommendant łodzi, a przed nim Porucznik z *Sandwich* trzymał nad nim dobytą szablę, i tak zbliżono się do lądu z największą szybkością.

Gdy

Gdy *Parker* wysiadał, lud w znaczney liczbie zgromadzony, gwizdać zaczął: na co on rzekł spokojnie: „Zaprzestańcie tego, ja nic nie winienem, potrafię się usprawiedliwić. „Zaprowadzono go potem do aresztu, examinowano, a znalazłszy, że był w istocie buntownikiem zwanym *Parker*, zawieszony został na powozie pocztowym do więzienia w *Maidstone*. Dwóch sług sądowych siedziało z nim razem, a 25. żołnierzy go otaczało. — W *Maidstone* był także od ludu z złorzeczeniem przyjęty; w drodze miał mówić, że to co zrobił, nie było jego winą, gdyż był do tego namówiony i przymuszony. Jutro do *Londynu* ma być przeprowadzony. — Następniacze jeszcze o nim mamy doniesienie. — Pochodzi z znaczney Familii w *Exeter*. Miał dobrą edukacyą, był przeznaczony do służby morskiej, i przy końcu wojny Amerykańskiej został Porucznikiem na jednym z wojennych okrętów. Posiadając potem znaczną summę pieniędzy, ożenił się z Córką bogatego iednego Dzierżawcy w Szkocyi. Nie mając żadnego zatrudnienia, stracił wszystko, zadłużył się, i był za to osadzony w więzieniu w *Edin-*

Edinburg, lecz się w krótcie wykupił, i wżezął znówu w służbę morską.

Naypierwsze okręty do poddania się były *Agamemnon*, *Nassau* i *Iris*. — Więcej 17. Delegowanych siedzi w kaydanach w więzieniu w *Moidstone*. — Jeden z Deputowanych *Martin* zwany, któren wcale nie był maytkiem; lecz człowiekiem mądrym piękną edukacją, gdy go aresztować chciano, sam się zastrzelił, i upadając podał drugiemu nabitą pistolet, ażeby za iego poszedł przykładem. — Na jednym tylko okręcie *Standard* więcej 80. osób aresztowano, a liczba wszystkich marynarzów w więzieniach w *Tilbury*, *Chatham* i t. d. olędzonych przeszło 600. wynosi.

FRANCYA.

Z Paryża dnia 15. Czerwca.

Jen: *Buonaparte* pisał do Dyrektoryatu, że sędownie do iego zlecenia dopominał się o uwolnienie więźniów w *Oto-muńcu*, jako to: *P. de la Fayette* i t. d. — Wiadomości o pomyślnym tego skutku,

ku, tym pewniey spodziewać się można, im przyjaźń między Francją i Austryą jest ściślejsza.

Wrócenie wżyskich przez Anglią zabranych zdobyczy tak nam iako i naszym aliantóm jest zasadą pokoju i przed-ugodnym iego warunkiem przez Dyrektoryat od W. Brytanii żądanym, i pod tą iedynie kondycyą żądane Paszporta do Londynu possono.

Z Paryża dnia 19. Czerwca.

Na Sessyi wczorayfzey Rady 500. Deputowany *Camille Jordan* czytał imieniem wyznaczoney Deputacyi do podania projektów względem Policyi obrządków religii, rapport następującej treści: „Donióśł nayprzód, że ieżeli Deputacya, którey jest tłómaczem czuła mocno wielkość i ważność obiektu swey pracy, on z swey osoby często się załął na wspomnienie włożonych na siebie obowiązków. Przełożył potym swą obawę, aby z powodu młodego iego wieku, nie-miano przeciw pracy iego nieprzychylnych uprzedzeń, oświadczył, iż praca ta całkiem należy do Deputacyi, że on re-
dak-

dakeyą iey tylko zatrudniał się, i że, jeżeli błędy iakowe wcisnęły się do niey, iemu iedynie powinny być przypisane. — Poczym *Jordan* następujące ogólne uwagi przelożył. — Konstytucya R. 1791. Uznała obrządek Religii, i kazała go opłacać. Konstytucya 1793. tchnęła nienawiścią tego obrządku i wżgardą wszystkich innych. Mówiąc zawsze o wolności zdan, ciemiężyciele nasi prześladowali bez różnicy wszystkich, którzy do iakich w Religii opinii byli przywiązani. W pięknych dniach miesiąca *Thermidora* położono tamę tym haniebnym bezprawiom. Lecz nie uczyniono ieszcze wszystkiego, i zastanawiając się nad tym co zrobić wypada łatwo poznamy, które z terazniejszych ustaw utrzymać, a które znieść powinniśmy. — Wszystkie wyznania i obrządki powinny być wolne. Ogólna ta wolność powinna być pod opieką prawa, tak, aby każdy służąc się do nich, mógł służyć Bogu podług swego serca, i aby nikt spokoyności publiczney nie męsział. Taka jest wola ludu wyrażona w Konstytucyi, takie iest życzenie całej Francyi.

Reszta potym.